

ภาคผนวก ฉ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง จากอาคารบางประเภทและบางขนาด

โดยที่ได้มีการปฏิบัติประปรายทางการให้มีการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมา และให้อำนาจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการสมควรให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ เป็นผู้พิจารณาเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ แผนกรมควบคุมมลพิษ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๑๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำ ได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐาน ควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมิใช่ลักษณะเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นกลุ่ม ของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่จำเป็นต้องมีบันไดต่อเดียว หรือมีหลายต่อ ที่เชื่อมติดต่อกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่

- (๑) อาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
- (๒) โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

- (๓) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (๔) สถานบริการประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งผู้ให้บริการแก่ลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
- (๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๖) อาคารโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ
- (๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศและของเอกชน
- (๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า
- (๙) ตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่ไม่รวมถึง ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือกิจการปลา

(๑๐) ภัตตาคารหรือร้านอาหาร “น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุม การระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้แบ่งประเภทของอาคารตามข้อ ๒ ออกเป็น ๕ ประเภท คือ

- (๑) อาคารประเภท ก.
- (๒) อาคารประเภท ข.
- (๓) อาคารประเภท ค.
- (๔) อาคารประเภท ง.
- (๕) อาคารประเภท จ.

ข้อ ๔ อาคารประเภท ก. หมายความว่า อาคารดังต่อไปนี้

- (๑) อาคารที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่หรือรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องนอนขึ้นไป
- (๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่หรือรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ใช้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

- (๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๓.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๒ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท จ. ต้องเป็นไปตามข้อ ๕

เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๓ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท จ. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นกรดและด่างต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙

(๒) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) น้ำมันและไขมัน ต้องมีค่าไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๔ การตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจสอบค่าความเป็นกรดและด่างให้กระทำโดยใช้เครื่องวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (PH Meter)

(๒) การตรวจสอบค่าบีโอดีให้กระทำโดยใช้วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชัน (Azide Modification) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน ติดต่อกันหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมพิษให้ความเห็นชอบ

(๓) การตรวจสอบค่าสารแขวนลอยให้กระทำโดยใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fibre Filter Disc)

(๔) การตรวจสอบค่าซัลไฟด์ให้กระทำโดยใช้วิธีการไทเตรท (Titrate)

(๕) การตรวจสอบค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดให้กระทำโดยใช้วิธีการระเหยแห้งระหว่างอุณหภูมิ ๑๐๓ องศาเซลเซียส ถึงอุณหภูมิ ๑๐๕ องศาเซลเซียส ในเวลา ๑ ชั่วโมง

(๖) การตรวจสอบค่าตะกอนหนักให้กระทำโดยใช้วิธีการกรวยอิมฮอฟฟ์ (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา ๑ ชั่วโมง

- เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง

หน้า ๘

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง

หน้า ๘

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

- (๑) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๕๐ ห้อง

(๒) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕๐ ตารางเมตร

ข้อ ๘ อาคารประเภท จ. หมายความว่า ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นไม่ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๙ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ก. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นกรดและด่าง (PH) ต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙

(๒) บีโอดี (BOD) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) สารแขวนลอย (Suspended Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ซัลไฟด์ (Sulfide) ต้องมีค่าไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๕) สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ต้องมีค่าเพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำให้ตามปกติไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๖) ตะกอนหนัก (Settleable Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๘) ทีเคเอ็น (TKN) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๐ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ข. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘

เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๑ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ค. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘

เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ 2 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานประกอบการการระว่า
น้ำหรือกิจการอื่นๆ ในท่าเองเดียวกัน ราชการส่วนท้องถิ่นอาจออกข้อกำหนดหรือ
ท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขทั่วไป ให้ผู้ดำเนินการปฏิบัติตามสภาพหรือ
ลักษณะของอาคารที่ใช้ในการประกอบการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตาม
มาตรา ๖๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ใน
การควบคุมการประกอบกิจการระว่าน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในท่าเองเดียวกันที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อ 3 กระทั่งราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการ
ประกอบการกิจการระว่าน้ำหรือกิจการอื่นๆ ในท่าเองเดียวกัน ราชการส่วนท้องถิ่น
ประชุมเพื่อพิจารณาร่างข้อกำหนดดังกล่าวแล้ว ให้นำร่างข้อกำหนดดังกล่าวนี้
เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐

(นายประยุทธ์ .มุลวงศ์วิรัตน์)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ

ในการควบคุมการประกอบกิจการระว่าน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในท่าเองเดียวกัน

คำแนะนำนี้ให้ใช้กับกิจการระว่าน้ำที่เป็นบริการสาธารณะ(Public swimming pool)
เช่น กิจการระว่าน้ำที่ให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งรวมถึงสระว่ายน้ำที่เป็นสวนน้ำ สวนสนุก
ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับสระว่ายน้ำที่ให้บริการในลักษณะเพื่อการสันทนาการ และสระว่ายน้ำที่เกิดให้บริการ
สาธารณะที่มีใช้การตั้งแต่ที่ก่อสร้างอาคาร เช่น สระว่ายน้ำที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้เพื่อสาธารณะ
ประโยชน์ รวมทั้ง สระว่ายน้ำที่เป็นของสโมสรของโรงเรียนหรือหน่วยงาน หรือหน่วยงาน
องค์กรที่ให้บริการในลักษณะพิเศษ ยกเว้นสระว่ายน้ำส่วนบุคคลหรือที่มีให้บริการแก่สาธารณะ

1. สถานที่ตั้ง

1.1 สถานที่ตั้งควรห่างจากแหล่งซึ่งอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนน้ำในสระว่ายน้ำ
เช่น สถานที่เลี้ยงสัตว์ สถานที่ทิ้งหรือการรวบรวมมูลฝอย เป็นต้น

1.2 ควรรั้วหรือกำแพงเพื่อสุขอนามัยและความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ และเพื่อป้องกัน
ไม่ให้บุคคลภายนอกเข้าไปใช้สระว่ายน้ำ ในช่วงที่ไม่ได้ให้บริการ รวมทั้งป้องกันสัตว์เลี้ยง
ในบริเวณสระว่ายน้ำ

1.3 สถานที่ตั้งและบริเวณของสระว่ายน้ำ รวมทั้งระบบทางระบายน้ำไปท่อต้องอยู่ใน
ที่น้ำท่วมไม่ถึง พื้นดินแข็งแรง ไม่ทรุดตัว อยู่ในบริเวณที่มีไฟฟ้า และน้ำประปาเพียงพอ มีทางเข้าออก
สะดวก

2. สระว่ายน้ำและอาคารประกอบ

2.1 โครงสร้างสระว่ายน้ำ ควรสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุที่มีความมั่นคง
แข็งแรง น้ำซึมไม่ได้ ผนังเรียบ อยู่ในสภาพดี และทำความสะอาดง่าย

2.2 ต้องมีราวจับสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ และไม่มีน้ำล้นออกจากราง
ไปเป็นต้นน้ำ แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย อยู่ในสภาพดี และไม่มีน้ำล้นออกจากราง

2.3 ต้องมีอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดสระว่ายน้ำได้แก่ เครื่องดูดตะกอน
แรงดูดสะอาดของเครื่องดูดตะกอน รวมทั้งตะแกรงข้อน้ำด้วย

2.4 ต้องมีที่ว่างสำหรับใช้เป็นทางเดินรอบสระว่ายน้ำ มีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร
ในต้น ไม่มีรั้วกั้น ทำความสะอาดง่าย

2.5 กรณีที่สระว่ายน้ำได้มีการใช้ระบบการไหลเวียนน้ำเป็นแบบระบบสปีด
ควรต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายต่อระบบนี้ด้วย

2.6 ความลึกของน้ำ มีข้อแตกต่างเล็กน้อยเกี่ยวกับความลึกที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ในกรณีนี้ที่ระวางน้ำมีความลึกตั้งแต่ 1.5 เมตรขึ้นไป โดยมีวงแสดงทวนเป็นวงเป็นระยะๆ อย่างน้อย 3 ระยะ

2.7 ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอสำหรับบริเวณระวางน้ำ เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจน ในกรณีที่มีการเปิดใช้ระวางกลางคืน

2.8 อาคารประกอบสำหรับห้วยวัดนั้นต้องแข็งแรง พื้นเรียบ พื้นปูนไม่ดูดซับน้ำ ทำความสะอาดง่าย พื้นลาดเอียงเล็กน้อยเพื่อการระบายน้ำที่ดี

2.9 พื้น ควรทำห้วยวัดแข็งแรง เรียบ ไม่ดูดซับน้ำ ทำความสะอาดง่าย พื้นปูน อยู่ในสภาพดี

2.10 จัดให้มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ผู้เก็บสิ่งของ ทิ้งวางหรือเก็บรองน้ำ สำหรับผู้ใช้บริการ ในบริเวณทางเข้าระวางน้ำ และมีจำนวนเพียงพอ

2.11 จัดให้มีอ่างล้างมือ บริเวณล้างตัวก่อนลงสระ และที่ล้างเท้า ทางเข้าทางออก สระว่ายน้ำ และเคาน์เตอร์รับเงินที่อ่างเท้าเพื่อป้องกันการติดเชื้อ

2.12 มีการรักษาความสะอาดรอบอาคารประกอบและพื้นที่โดยรอบอย่างสม่ำเสมอ

2.13 ผู้เก็บเงินมีระบบเก็บตัวทุกชนิดเข้าไปในบริเวณสระว่ายน้ำ หรืออาคารประกอบ

3. ข้อปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบกิจการ

3.1 จัดให้มีผู้ควบคุมดูแล จึงผ่านการฝึกอบรมการดูแลคุณภาพน้ำในระวางน้ำตามหลักสุขอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลคุณภาพน้ำ และการดูแลรักษาสระว่ายน้ำ

3.2 ต้องมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยประจำสระ (Life guard) อย่างน้อย 1 คน ต่อผู้ให้บริการ ไม่นเกิน 100 คน กรณีที่เกิน 100 คนเศษของ 100 คน ให้คิดเป็น 100 คน และต้องให้ผู้ที่มีความชำนาญในการว่ายน้ำและผ่านการอบรมการช่วยชีวิตคนจมน้ำ สามารถให้การปฐมพยาบาลได้ โดยต้องอยู่ประจำสระว่ายน้ำตลอดเวลาที่เป็นบริการ

3.3 ต้องมีการจัดการและควบคุมคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

3.3.1 ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)	7.2 - 8.4
3.3.2 คลอรีนอิสระ (Free chlorine)	0.6 - 1.0 ส่วนในล้านส่วน
3.3.3 ทนเอ็นทีแอมโมเนีย (Combined chlorine)	0.5 - 1.0 ส่วนในล้านส่วน
3.3.4 ค่าความนำไฟฟ้า (Alkalinity)	80 - 100 ส่วนในล้านส่วน
3.3.5 ความกระด้าง (Calcium hardness)	250 - 600 ส่วนในล้านส่วน
3.3.6 กรดไซยาไนด์ (Cyanuric acid)	30-60 ส่วนในล้านส่วน
3.3.7 คลอไรด์ (Chloride)	ไม่เกิน 600 ส่วนในล้านส่วน

3.3.8 แอมโมเนีย (Ammonia)

ไม่เกิน 20 ส่วนในล้านส่วน

3.3.9 ไนเตรท (Nitrate)

ไม่เกิน 50 ส่วนในล้านส่วน

3.3.10 ไคโอฟิลัมทั้งหมด (Total Coliform Bacteria)

น้อยกว่า 10 ต่อ น้ำ 100

มีลิจิลลิน โคอีทีเอ็มทีเอ็น (Most Probable Numbers) ในอัตราส่วน

100 มิลลิลิตร

3.3.11 ตรวจไม่พบไทลอส ไคโอฟิลัม (fecal coliform)

3.3.12 ตรวจไม่พบจุลินทรีย์หรือสัตว์น้ำซึ่งถูกพิษที่ก่อให้เกิดโรค

(ให้ใช้ *Escherichia coli*, *Staphylococcus aureus*, *Pseudomonas aeruginosa*)

3.4 จัดให้มีการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ตามเกณฑ์มาตรฐานดังนี้

3.4.1 การเก็บตัวอย่างต้องทำอย่างมีนัย 2 ชุด โดยเก็บหนึ่งแบบและส่วนอื่น

ขณะที่มีผู้ใช้สระว่างอย่างน้อย 1 ชั่วโมง

3.4.2 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณจุลินทรีย์ในสระทุกสัปดาห์ และทำการเป็นกรด-ด่าง

อย่างมีนัยยะ 2 ครั้ง ก่อนเปิดและหลังปิดบริการ หากมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก หรือที่บริเวณที่มี

แสงแดดจัดควรตรวจสัปดาห์ละครั้ง และทำการเป็นกรด-ด่างในระหว่างวันด้วย กรณีใช้คลอรีนชนิด

กรดไตรคลอโรไฮโดรไอโซไซยาไนด์ ต้องตรวจหากรดไตรคลอไรด์ด้วย

3.4.3 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณ ไคโอฟิลัมทั้งหมด (Total Coliform Bacteria)

และฟิโคคอลลีฟอร์ม (Fecal coliform) อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

3.4.4 ตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมี และชีวภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่

กำหนดในข้อ 3.3 กรมควบคุมโรค หรือนายกเทศมนตรีเมืองหรือจังหวัดที่เกี่ยวข้อง

3.5 จัดหาเครื่องมือสำหรับตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ให้ประจำ รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่

ตรวจวิเคราะห์ และข้อมูลบันทึกไว้

3.5.1 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ปริมาณคลอรีน ต้องสามารถตรวจวิเคราะห์ได้

ในช่วง 0.2 - 2 ส่วนในล้านส่วน

3.5.2 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง ต้องสามารถตรวจวัดได้

อย่างน้อยช่วง 3-9 และสามารถอ่านค่าได้ช่วงละ 1

3.5.3 มีการบันทึกข้อมูลจำนวนผู้ใช้สระว่างน้ำในแต่ละวัน แยกเพศและอายุ

ระยะเวลาที่ใช้สระว่างน้ำ

3.6 ต้องจัดให้มีป้ายแสดงข้อปฏิบัติสำหรับผู้ให้บริการผู้ใช้บริการลงในบริเวณสระว่ายน้ำ

ให้อยู่เห็นชัดเจน และควรให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติ

3.6.1 ต้องสวมชุดว่ายน้ำที่สะอาด

3.6.2 ต้องชำระล้างร่างกายก่อนลงสระทุกครั้ง

3.6.3 ผู้ที่เก็บใบทอดแดง ไรคว้างแห้ง เป็นหวัด ขุน้หนอง หรือโรคติดต่ออื่นๆ

ห้ามลงถนนในระหว่างนี้

3.6.4 ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้ามาในบริเวณระหว่างน้ำ

3.6.5 ห้ามใส่สวาระ ขี้วัวขี้ควาย หรือสิ่งสกปรกลงในน้ำ

3.6.6 ห้ามทำสระขี้วัวขี้ควายสกปรก

3.6.7 จำนวนผู้ให้บริการมากที่สุด ที่สามารถให้บริการรองรับได้

3.6.8 วิธีการปฐมพยาบาลช่วยเหลือคนเจ็บ

3.7 ต้องดูแลผู้ป่วยรับบนครื่องกรองน้ำตามระยะเวลาที่กำหนดเพื่อให้ทำงาน ได้เต็ม

ประสิทธิภาพ

4. การจัดการเกี่ยวกับสารเคมี

4.1 พนักงานเก็บสารเคมี ต้องมีป้ายระบุว่า “สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย” และ “ห้ามเข้า” มีการระบายอากาศดี และมีการป้องกันน้ำซึมเข้ากระป๋องสารเคมี และมีการจัดเก็บสารเคมี เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

4.2 สารเคมีที่ได้ต้องมีฉลากระบุชื่อสารเคมี ส่วนผสม หรือส่วนประกอบที่เป็นอันตราย วิธีการใช้และวิธีการปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน หรือสถานที่กฎหมายอื่นกำหนด

4.3 ในการใช้สารเคมีที่คิดหาวิถีคิดที่จะนำไปใช้กลางแจ้ง และไม่เข้าระบบท่อระบายน้ำในกรณีที่มีคนใช้สารเคมีลงในสระ ขี้วัวขี้ควาย น้ำในขณะ ที่ปิดการไหลแล้ว

4.4 สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมี ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ เพื่องานกันการ เกิดอุบัติเหตุอันเนื่องจากการปฏิบัติงาน ไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ด้านโครงสร้าง แสงสว่างในบริเวณต่างๆ ควรเป็นดังนี้

- ห้องชุดจ่ายสารเคมีไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์
- ห้องเครื่องกรองน้ำไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์
- ห้องหรือสถานที่เก็บสารเคมีไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์

4.5 ต้องมีมาตรการในการป้องกันการรั่วซึมสารเคมีของโรงงาน เช่น กำกับดินคอนกรีต หน่วยงานที่ปลอดภัย จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตราย เช่น อุปกรณ์ที่ทนทาน วัสดุทนไฟ วัสดุทนกรด สวมใส่สารเคมีอันตรายของงานที่ก่ หน้ำที่เคมีสารเคมี และฉีดสเปรย์ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบอย่างใกล้ชิด ทั่วทั้งคัน

4.6 ในขณะทำงานกับสารเคมี ให้ปฏิบัติตามงานสุขอนามัยป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ที่เหมาะสม เช่น สวมหมวก และสวมถุงมือ ในขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมี เป็นต้น

4.7 ห้ามสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในโรงจัดเก็บสารเคมี

4.8 ดูแลความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ หากสารเคมีหกหรือไหล ต้องรีบทำความสะอาดทันที

5. การจัดการสิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมูลฝอย

5.1 จัดให้มีถังน้ำ ทรายขี้เถ้า และกากป่นสิ่งปฏิกูลดังนี้

5.1.1 ขี้หรือขี้ไก่ ทรายขี้เถ้า และกากป่นสิ่งปฏิกูลดังนี้

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

5.1.2 ถังหมักของห้องส้วม การบำบัด และการกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องถูกต้องตามหลัก

สุขาภิบาล

5.1.3 ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องส้วมและห้องส้วมเป็นประจำวันทั่วทั้งปี

ให้บริการ

5.1.4 ภายในห้องน้ำควรมีการทำความสะอาดเป็นประจำเป็นระยะเหมาะสม

5.2 มีการบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานก่อนระบายสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ ซึ่ง ส่วนประกอบของการจัดการน้ำเสีย ประกอบด้วย

5.2.1 ตะแกรงดักมูลฝอย สำหรับดักก้นมูลฝอยจากน้ำเสีย

5.2.2 ระบบรวบรวมน้ำเสีย น้ำจากส่วนต่างๆของอาคาร ไหลมารวมกันที่ถังรวบรวมน้ำเพื่อรอการบำบัด น้ำที่ล้นออกจากระบบรวมน้ำจะไหลเข้าสู่บ่อบำบัด

5.2.4 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำที่เสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและกีดขวางการจราจรของชุมชน

5.2.5 ระบบบำบัดน้ำเสีย รางหรือท่อสำหรับระบายน้ำทิ้ง ควรที่จะวางวางไว้ตรงๆ เพื่อการขนส่งสะดวก และป้องกันคน นกกลางน้ำทางเกิดของท่อระบายน้ำของท่อระบายน้ำสาธารณะที่มีตะกอน

ปีละหนึ่งปีถึงหนึ่งปี

5.3 จัดให้มีการจัดการมูลฝอยดังนี้

5.3.1 ควรมีการจัดการมูลฝอยและมีการรวบรวมมูลฝอยแยกตามประเภท

5.3.2 มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่เพียงพอตามหลักสุขาภิบาล

5.3.3 ถึงถึงความสะอาดภาชนะรองรับมูลฝอยและบริเวณที่วางภาชนะอยู่ตรง

5.3.4 รวบรวมมูลฝอยจากภาชนะรองรับมูลฝอยไปยังที่เก็บภาชนะรองรับ นำไปกำจัดทุกวัน โดยเฉพาะมูลฝอยที่เน่าเสียได้ง่าย

5.3.5 กำจัดมูลฝอยด้วยวิธีที่ถูกต้องตามกฎหมายหลักสุขาภิบาล และเป็นไปตามข้อกำหนด

ท้องถิ่น

5.3.6 คู่มือให้พนักงานที่รับผิดชอบเก็บภาชนะในสถานประกอบการและ

บริเวณโดยรอบ

6. การสุขาภิบาลอาหารและน้ำดื่ม

6.1 ในกรณีมีการจำหน่ายอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักสุขาภิบาลอาหาร และตามข้อกำหนด

ของท้องถิ่น

6.2 ห้องมีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพมาตรฐาน ให้มีให้บริการอย่างเพียงพอ

6.3 ถ้าขณะการจำหน่ายอาหาร สิ่งสกปรกใดให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้กระดาษปกปิด ให้เก็บกวาดทำความสะอาดที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง และใช้ผ้าสำหรับทำความสะอาดที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้งไปทำความสะอาดภาชนะภาชนะที่มีน้ำใช้ใหม่ เป็นต้น ทั้งนี้ให้จัดถ้าป้ายหรือมีข้อความการปฏิบัติไว้ด้วย

7. การป้องกันควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค

7.1 ภายในสถานประกอบการ มีการมีหนู แมลงวัน และแมลงสาบ

7.2 ต้องมีการป้องกัน ควบคุม กำจัดสัตว์และแมลงนำโรคโดยเหมาะสม เปรียบวัน และเหมาะสมอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

8. การดูแลสภาพและความปลอดภัย

8.1 ต้องกำหนดไว้ให้ผู้ดูแลด้วย กรณีที่น้ำดื่มอยู่ต่ำกว่า 10 ปี ที่ย่นกว่าน้ำไม่เก็บและ

ผู้ซื้อไม่ได้รับการดูแลตัวเอง

8.2 จัดให้มีอุปกรณ์ชำระล้าง

8.2.1 ไม่พบสัตว์ 2 อัน

8.2.2 ห้ามผู้ซื้อ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 15 นิ้ว หรือที่บนถนน 10 นิ้ว

8.2.3 ไม่พบสัตว์ หรือสัตว์อื่นใด

8.2.4 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.5 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.6 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.7 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.8 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.9 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.10 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.11 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.12 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.13 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.14 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.15 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.16 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.17 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.18 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.19 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.20 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด

8.2.21 เครื่องชำระล้างใช้ที่ปลายท่อแล้วเก็บกวาด